

## Stanislava Saarová – životopis

Stanislava Saarová se narodila 10. března 1930 na rodinném statku nedaleko města Bučač v dnešní Ukrajině, tehdy však území patřilo Polsku. Po začátku 2. světové války a následném rozdělení Polska mezi Německo a Sovětský svaz připadla tato oblast komunistickému impériu a to začalo okamžitě s násilnou kolektivizací. Otec paní Saarové byl jako kulak zatčen a statek byl rodině zabaven. Po pár týdnech věznění v Bučači byl otec odvezen na východ do pracovního tábora.

Matka zůstala s dětmi a svými rodiči sama, brzy však i oni byli odvezeni do oblasti dnešního Kazachstánu. Tam byli přiděleni do zemědělských podniků, kde se starali například o prasata, či ovce. Už během války se rodina setkala s otce, který byl z pracovního tábora na řece Jeniseji propuštěn a manželku s dcerami pomocí Červeného kříže vyhledal a přicestoval za nimi.

Samotnou práci a pobyt v Kazachstánu vnímala mladá paní Saarová vcelku pozitivně, netrpěla žádným velkým nedostatkem a poté, co se naučila obstojně rusky, mohla i navštěvovat tamní školu.

Po konci války byla rodina přemístěna zpět do Polska, díky českým příbuzným od Čáslavi, získala po nějaké době české občanství a přestěhovala se do vysídleného pohraničí – do Krhovic. Tam začal otec paní Saarové opět pracovat v zemědělství a založil malý statek. Ten mu byl ovšem během kolektivizace zabaven, sám do družstva vstoupit nechtěl.

V té době se paní Saarová vdala a brzy přivedla na svět dceru. Pracovala v elektrárně v Lomazicích a to až do té chvíle, než tato elektrárna, jakož i celé Lomazice byly srovnány se zemí kvůli stavbě Nechranické přehrady. Paní Saarová začala pracovat na rozvodně v Polákách, kde zůstala až do odchodu do důchodu.

Vypracovali žáci Základní školy Na Podlesí Kadaň – Michaela Slámová, Ondřej Nosek a Štěpán Macháček